

so se v zategnjen, žalen jok, kateremu je odgovarjalo lajanje psov, krakanje vran. — Oprezno so hodile žene med mrtvimi, prevračale kupe, obračale na licu ležeče. Srečale so se z iskajočimi možmi, prašale se s pogledi ... Tu se je vrgel ta, tam oni čez najdeno truplo, slišal se je vzdih — jok ... Ali le rahlo, pritajeno, da se ne moti mrtvih veliki mir.

Pred veličastno podobo od solnca obzarjene smrti se je ustavil knez Radivoj, snel čelado, jeklene rokavice in sklenil roke. Solnce je obsevalo bujnolaso glavo, madeže krvi in luknje na oklepnicah, na spodnji suknji in dokolenicah. Vitez se je prekrižal. Pogled mu je visel na kupu trupel, srce je sililo tja, a ustavljala se je noga. On sam je bil nasul krvavo mogilo na mladega oprodo.

Od mesta sem je prihajal šum. Zemlja se je zatresla pod težkim korakom. Zašumelo je plašnih glasov — truma meščanov, tlačanov, ženâ in otrok je hitela mimo Radivoja — svetla družba vitezov ga je obsula.

„Bog s teboj, junače!“ je zagrmelo iz krepkega grla, železna roka mu je stiskala desnico. Krog njega so se zibale ponosne perjanice, se svetili dragoceni balčaki ob meču kranjskih, koroških, štajerskih in hrvaških vitezov. Razen starega viteza s sivo razmršeno brado, so ga gledali in pozdravljali vsi z radostnim začudenjem. Šumelo je prašanj na ustih in očeh — ali prvo je morala biti molitev, žalosten pozdrav mrtvim junakom. Sneli so čelade, nagnili glave.

Bili so vitezi svetu znane slave. Stare in nove brazgotine na obrazih so pričale glasno

o njihove n junaštvu. Pa včerajšnji dan je videl njihovo sramoto. Bežali so — prevelika je bila sila — bežali so za varno zavetje mestnega zidu. Njihovi oprode, moštvo pobito ali zasužnjeno ... Smejal se bo oholi Turčin krščanskim pašam. Po hanih se bo pela pesem o begu kristjanov. Gladil si bo

KODANJ: PRIZOR Z ULICE Z OKROGLIM STOLPOM.

Turek brado in ustil se bo: „Moja je dežela ob Savi, Krki in Dravi — velik je Allah in Mohamed!“

Stari vitez je pristopil k Radivoju:

„Govorite, hrabri vitez: Ste li vi svetl Jurij? Ste vi pognali poganskega zmaja izpred našega mesta? V skrbeh smo prečuli noč, čakali napada od vodne strani, menili, da je